

Hồn ma báo oán

VQH

HN 25-10-2023

Một hôm, Bói Cá nhận được quà từ người bạn nào đó ở phương xa. Một khóm cây rất đẹp. Cây trông hình thù kỳ lạ. Cành và nhánh cây đâm ra khắp các phía. Ở thân và cành có những lỗ nhỏ li ti. Cây màu trắng, dưới ánh nắng mặt trời còn trở nên lung linh, phát ra những tia sáng lạ.

Bói Cá rất thích cây này. Gã mang về hang của mình để trang trí ở phòng khách. Phải nhờ vài anh chim khỏe mạnh mới bê được cây quý vào trong hang. Cả Xóm Chim biết chuyện Bói Cá nhận được món quà quý giá thì hết lời ca ngợi Bói Cá có người bạn tử tế.

Vài ngày sau, Chim Gáy nhìn thấy Bói Cá từ hang chui ra, trông dáng vẻ tiêu tụy, thần sắc hốt hoảng. Gặp Chim Gáy, Bói Cá bảo: – Nhà người tìm hộ cho ta một thầy cúng.

Nghe có chuyện chẳng lành, Chim Gáy huy động cả xóm chim tìm, cuối cùng biết một tay thầy cúng sống ở gần Xóm Chim. Nghe nói tay thầy cúng này đọc nhiều, hiểu rộng, thấu đạt cả lý lẽ âm dương, quý thần, v.v.. Phải tu luyện nhiều lắm mới có công phu bắt phàm như thế. Tiếp theo, phải mời mọc mãi, Chim Cúng mới hạ sơn tới thăm cái hang của Bói Cá nghe chuyện. Chim Gáy có công mời nên được vào dự, ngoài ra còn làm phiên dịch vì ngài Chim Cúng này đôi lúc nói những thứ tiếng gì mà chỉ có Chim Gáy mới đoán ra được.

Tới ngày gặp, Bói Cá phải chay tịnh, thắp hương nghi ngút, lễ bái ngồi chờ được hỏi và nghe đáp.

Chim Cúng: – Nói cho ta nghe, nhà người gặp chuyện gì.

Bói Cá: – Dạ thưa, tôi gặp nhiều ma. Ma xuất hiện trong giấc mộng ban đêm.

Chim Cúng: – Người kể xem ma thế nào? Nhớ kể thật, không được giấu giếm.

Bói Cá: – Dạ thưa, đã ba lần gặp ma. Lần thứ nhất, khi đang ngủ một bóng ma trắng nhợt xuất hiện. Trông mặt lơ mơ, không rõ, nhưng âm khí nặng nề. Con ma tiến tới, nhổ sạch từng cọng lông trên thân tôi, rồi treo tôi lên hong trên bếp lửa. Lửa nóng rát, mồ hôi rơi xuống bếp, cháy xèo xèo,...

Chim Cúng ngắt lời: – Được rồi. Người kể tiếp lần sau đi.

Bói Cá: – Dạ thưa, một đêm khác, tôi gặp hàng vạn con ma nhỏ, trông rất đáng sợ. Chúng bâu lấy thân mình tôi. Mỗi con cầm một cái kim tiêm, cắm vào thân mình tôi. Thế rồi, chúng bơm vào những chất độc gì đó, gây tê buốt, đau nhức, nóng ran... Thế rồi, trong giấc mơ tôi ngất đi. Lúc tỉnh dậy, chúng lại tiếp tục tiêm, cho tới khi hồn lìa khỏi xác, nhìn lại thấy mình trơ xương ra...

Chim Cúng lại ngắt lời: – Được rồi. Nốt lần gặp ma thứ ba đi.

Bói Cá: – Dạ thưa, vào đêm gần nhất, tôi gặp đám ma xương. Hàng đống xương di động, lao vào vỗ lấy tôi. Sau đó, chúng phân công nhau vặt lông, chặt mỡ, lột da, móc thịt tôi... Chỉ đến khi thân

mình Bói Cá tôi chỉ còn lại bộ xương, chúng lấy bột gì đó trắng như vôi, trát lên bộ xương của tôi cho tới lúc tôi trở thành bộ xương giống như những con ma...

Nghe đến đây, Chim Cúng liền lên tiếng: – Đã rõ cả rồi.

Bói Cá hỏi hột hỏi: – Vậy thưa ngài Chim Cúng, liệu tôi có bị đám ma này bắt đi không?

Sau một hồi lẩn rần khăn vải, Chim Cúng đáp: – Đây là các oan hồn báo oán. Ma xương trắng là Ma San Hô. Đám ma nhỏ li ti là Ma Tảo. Tảo vốn chung sống với San Hô trước khi chết. Ma Tảo và Ma San Hô là do bị đun nóng trong nước biển mà chết thảm thương.

Bói Cá run run hỏi: – Nhưng tôi có làm gì đến các ngài ấy đâu mà báo oán...

Chim Cúng quát: – Lão toét! Không dung sao các oan hồn lại đến trị tội ngươi. Các oan hồn ấy sinh ra là do nghiệp chương “biến đổi khí hậu”, do bị khí nhà kính gây ra đun nóng nước biển, nơi họ sống. Trước kia, nhà ngươi đã từng gây ra nghiệp chương, báo cáo lão về tình hình phát thải CH₄, sinh ra từ phân chim của Xóm Chim. Nay hồn ma về báo oán.

Vừa nói, Chim Cúng vừa chỉ tay vào cái cây quý ở phòng khách của hang Bói Cá: – Kia là bộ xương San Hô, có biết không?

Nghe tới đây, Bói Cá mặt tái mét, lắp bắp không ra lời, rồi lẩn ra ngất xỉu...

**Ghi chú: Truyện ma môi trường từ cảm hứng [Trắng = Chết đói](#). Truyện được viết để bổ sung nội dung ủng hộ công cuộc chống biến đổi khí hậu và hủy hoại môi sinh, theo xu hướng [Cli-Fi](#), sẽ đưa vào [Ngụ ngôn Bói Cá](#).*